

دوتا ۳۶۳	بررسی کتاب مقدس / ۶۹
	رومیان ۱۳
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس، دو معلم، رومیان فصل ۱۳ را مورد بررسی قرار خواهند داد. در رومیان ۱۲ تا ۱۶، تأکید بر "رفتار و عمل مسیحی" است و به امر "تقدیس عملی یا تقدیس" می‌پردازد. فصل ۱۲ در مورد وظیفه فرد مسیحی در قبال بدن و فکرش و در قبال همه روابطش تعلیم داد. فصل ۱۳ در باره وظیفه فرد مسیحی در قبال مقامات حکومتی و همسایه و عرصه‌های تاریکی و نور تعلیم می‌دهد.

(S) قدم اول. بخوانید

رومیان فصل ۱۳: ۱-۱۴ را با هم بخوانیم. اگر دو نفر یا بیشتر هستید، هر یک به نوبت یک آیه را بخوانید تا تمام متن خوانده شود. به‌خاطر کمبود وقت، لطفاً رومیان فصل ۱۳ را بعداً بخوانید.

(T) قدم دوم. کشف کنید

بیباید برخی از حقایق مهم را در رومیان فصل ۱۳ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" یا "کدام حقیقت در این بخش فکر یا دل شما را لمس می‌کند؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. پس از چند دقیقه، به نوبت، کشفیات خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

(S) در رومیان ۱۳: ۱-۷ حقیقت مهمی برای من وجود دارد. "وظیفه فرد مسیحی در قبال مقامات حکومتی." کتاب مقدس حاوی تعالیمی در باره حکومت‌های این دنیا می‌باشد. پولس در اینجا در باره مقامات حکومتی سخن می‌گوید زیرا به "برداشتن شمشیر" (در ترجمه قدیمی) و "پرداخت مالیات" اشاره می‌کند. این تعلیم از اهمیت زیادی برخوردار است زیرا همه مسیحیان تحت حکومتی زندگی می‌کنند. این امر در رساله به رومیان نیز حائز اهمیت است، زیرا در کلیسای روم، بخش مهمی از اعضای کلیسا، مسیحیان یهودی‌تبار بودند. بسیاری از یهودیان در روزگار پولس در پی فرصتی بودند تا یوغ فرمانبرداری از روم را از گردن خود بردارند. ایشان مشتاق بودند تا بار دیگر از نظر سیاسی مستقل شوند. مایل بودند پادشاه و حکومت مستقل خود را داشته باشند (یوحنا ۶: ۱۵؛ ۸: ۳۳؛ اعمال ۵: ۳۶-۳۷). در همان نیمه نخست قرن اول میلادی، اغتشاشات سیاسی‌ای در شهر روم پدید آمده بود. یک نویسنده رومی به‌نام سوئونیوس نوشته که امپراتور کلودیوس در سال ۴۹ میلادی، همه یهودیان را از شهر روم بیرون راند، زیرا یهودیان دائماً تحت الهام شخصی به‌نام "کرسئوس" سر به طغیان می‌گذاشتند (اعمال ۱۸: ۲). وقتی این فرمان دیگر مورد اجرا نبود، بسیاری از یهودیان به روم باز گشتند. لذا پولس رسول نوشت که مسیحیان باید مطیع مقامات حکومتی روم باشند. علت این فرمانبرداری این است که قدرت‌ها را خدا خودش برقرار می‌دارد، و آنان همگی به‌جز یکی، وظایف محدودی دارند. کدام قدرت‌ها از سوی خدا برقرار شده‌اند؟ کتاب مقدس میان "۷ نوع رابطه قدرت و فرمانبرداری" تمایز قائل می‌شود که همگی از سوی خدا برقرار شده‌اند. یک: خدا بر همه مردم و امور اقتدار دارد. دو: انسان قدرت محدودی بر طبیعت دارد. سه: شوهر اقتدار محدودی بر همسر خود دارد. چهار: والدین اقتدار محدودی بر فرزندان خود دارند. پنج: مقامات حکومتی اقتدار محدودی بر اتباع کشور خود دارند. شش: کارفرما اقتدار محدودی بر کارکنان خود دارد. هفت: رهبران کلیسا اقتدار محدودی بر اعضای کلیسا دارند. همه این هفت قدرت و ارتباطشان با زبردستان را خدا مقرر داشته و انسان نباید آن را تغییر دهد.

(T) در رومیان ۱۳: ۸-۱۴ حقیقت مهمی برای من وجود دارد. "وظیفه فرد مسیحی در قبال همسایه خود و عرصه‌های تاریکی و نور." رومیان ۱۳: ۸-۱۴ تعلیم می‌دهد که تقدس عملی یا تقدیس پیش از هر چیز، در زندگی مبتنی بر محبت و زندگی در نور متجلی می‌شود. از آنجا که زمان پایان تاریخ بشری و نجات کامل مسیحیان به‌سرعت نزدیک می‌شود، تقدیس امری است فوری. باید توجه داشت که در یازده فصل اول رومیان، پولس نکات بسیاری را در باره شریعت تعلیم داده است. شایان توجه است که پولس کلمه "شریعت" را در چندین معنای متفاوت به‌کار می‌برد.

اول: "شریعت مطالبه و اقتضای مطلق خدا است برای نجات و معیار مطلق داوری نهایی است." از آنجا که خدای کتاب مقدس ۱۰۰٪ مقدس و عادل است، اقتضا می‌کند که همه انسانها از زندگی‌ای ۱۰۰٪ مقدس و عادل برخوردار باشند و هر فرد را که زندگی ۱۰۰٪ کاملی نداشته باشد مجازات خواهد کرد. قانون خدا است که خدای مطلقاً کامل خواهان این است که همه مردم مطلقاً کامل باشند. اما کتاب مقدس بروشنی آشکار می‌سازد که هیچکس در تاریخ جهان، با رعایت شریعت عادل شمرده نمی‌شود، زیرا هیچکس به‌جز عیسی مسیح نتوانسته از شریعت خدا به‌طور ۱۰۰٪ اطاعت کند (غلاطیان ۲: ۱۶؛ ۳: ۱۰-۱۱؛ ۵: ۴؛ یعقوب ۲: ۱۰). همه انسانها گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصر می‌باشند (۳: ۲۳). رومیان ۳: ۱۹-۲۰ تعلیم می‌دهد که شریعت خدا همه انسانها را به خطاکاری محکوم می‌کند، و استدلال‌های ایشان را خاموش می‌سازد، و ایشان را به خدا پاسخگو می‌شمارد. شریعت خدا می‌تواند داوری و محکوم کند، اما نمی‌تواند انسان را عادل سازد یا نجات دهد. همه انسانها بر اساس رابطه‌شان با مسیح داوری خواهند شد (اول یوحنا ۵: ۱۱-۱۲)، و نیز بر اساس اعمالشان در زندگی (دوم قرنتیان ۵: ۱۰). رومیان ۳: ۱۹-۲۰ تعلیم می‌دهد که همه انسانها در عرصه‌ای قرار دارند که شریعت خدا در آن عمل می‌کند و اعتبار دارد. همه انسانها بر اساس اعمالشان در پرتو آنچه که از شریعت خدا می‌دانند داوری خواهند شد (لوقا ۱۲: ۴۷-۴۸).

دوم. “شریعت خدا در دل و وجدان همه انسانها آشکار شده است، و نیز در احکام و نهی‌ها و تعالیم کتاب مقدس.” رومیان ۱: ۳۲ و ۲: ۱۴-۱۵ تعلیم می‌دهد که شریعت خدا بر تمام انسانها در جهان آشکار شده است، یعنی در دل و وجدانشان. همه انسانها، چه کتاب مقدس داشته باشند چه نداشته باشند، می‌دانند که تخطی از شریعت خدا به معنی مرگ است. کلمه “شریعت” همچنین در معنای مکاشفه خاص خدا به‌کار رفته است، یعنی مکاشفه اراده و اقتضاهای او، و این مکاشفه در نوشته‌های عهد عتیق ثبت شده است. مطابق رومیان ۲: ۱۲، یهودیان این مکاشفه خاص را از خدا دریافت داشته‌اند، اما ملت‌های غیریهودی آن را دریافت نکرده‌اند. مطابق رومیان ۳: ۲۱-۲۲ و ۴: ۳-۸، شریعت در معنای نوشته‌های عهد عتیق، قبلاً آشکار ساخته که عدالت الهی حاصل شده است، نه با اعمال بلکه با ایمان.

سوم. “شریعت خدا به‌عنوان شرط مطلق خدا برای تقدیس” کلمه “شریعت” در معنای احکام اخلاقی یا ده فرمان نیز به‌کار رفته، و در این معنا، از دو عملکرد برخوردار است. رومیان ۷: ۸-۹ تعلیم می‌دهد که نخستین عملکرد شریعت اخلاقی این است که گناه را در طبیعت گناه‌آلود بشر فعال سازد. بدون شریعت اخلاقی، گناهی که در طبیعت گناه‌آلود بشر ساکن است، مرده یا غیرفعال است. اما وقتی انسان شریعت اخلاقی یا ده فرمان را آگاهانه مورد ملاحظه قرار می‌دهد، یعنی شریعتی که آشکارکننده راستی و ناراستی از نظر خدا است، آنگاه گناهی که در طبیعت گناه‌آلود بشر ساکن است، سر بر می‌آورد و زنده می‌شود. این امر معمولاً درست پیش از توبه شخص، و در طول آن و بعد از آن رخ می‌دهد. رومیان ۱۳: ۸-۱۰ تعلیم می‌دهد که دومین عملکرد شریعت اخلاقی یا ده فرمان، این است که تعلیم دهد مسیحیان برای خشون ساختن خدا چگونه باید زندگی کنند، یعنی اینکه چگونه بر پایه محبت زندگی کنند. شریعت خدا همان اقتضای مطلق او برای نجات یا عادل‌شمردگی است، و معیار مطلق خدا در داوری نهایی می‌باشد، و نیز شرط مطلق خدا برای تقدیس است.

(S) قدم سوم. سوال کنید

بیا بید تمام حقایق موجود در رومیان ۱۳: ۱-۱۴ را درک کنیم و سوالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم، مطرح سازیم. “چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بپرسید؟” فکر کنید و سوال خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. سپس راجع به سوالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیا بید. سوال اول- (۱۳: ۱-۵). “وظیفه فرد مسیحی در قبال مقامات حکومتی چیست؟”

(T) اول- “فرمانبرداری از مقامات حکومتی بخشی از تقدیس است.”

فرمان بردن از مقامات حکومتی بخشی از “اراده نیکو و مقدس و پسندیده خدا است”، یعنی همان چیزی که در رومیان ۱۲: ۲ تعلیم داده شده. در عهد جدید می‌خوانیم که یهودیان سوالاتی در خصوص “حق و حقوق” حکومت روم داشتند (متی ۲۲: ۱۶-۱۷؛ مرقس ۱۲: ۱۴؛ لوقا ۲۰: ۲۱-۲۲). یهودیان گرایش داشتند که به استقلال خود “فخر کنند” (یوحنا ۸: ۳۳). در میان یهودیان حرکت‌های آشوبگرانه وجود داشت (اعمال ۵: ۳۶-۳۷). در تاریخ جهان شواهدی هست در مورد ناآرامیهای یهودیان تحت یوغ رومیها. کلودیوس، امپراطور روم، یهودیان را عملاً از روم اخراج کرد؛ علت آن شاید مخالفت یا حتی شورش آنان بوده باشد. در نظر رومیها، مسیحیان و یهودیان به هم مرتبط بودند و هر “حرکت آشوبگرانه‌ای” که به یهودیان نسبت داده می‌شد، به مسیحیان نیز منسوب می‌گردید. این امر شرایطی را پدید آورد که ضروری شد تا مسیحیان از هر گونه “فکر یا عمل انقلابی” و نیز “نااطاعتی” از حکام و اعمال اقتدار ایشان بپرهیزند. این تعلیم شامل هر نوع “برداشت نادرست از مفهوم آزادی” در میان مسیحیان می‌شد، خصوصاً با توجه به این حقیقت که مسیحیان همگی به پادشاه یا خداوند بودن عیسی مسیح معتقد بودند. با توجه به این واقعیت‌های سیاسی، پولس تعلیم می‌دهد که رابطه فرد مسیحی با مقامات حکومتی، بخشی از تقدیس او است.

دوم- “فرمانبرداری از مقامات حکومتی بدون شرط نیست.”

از یک سو، عهد جدید وظایف مسیحیان در قبال مقامات حکومتی را تعلیم می‌دهد. در اول تیموتاؤس ۲: ۱ آمده که مسیحیان باید برای تمام صاحب‌منصبان دعا کنند. تیطوس ۳: ۱ نیز تعلیم می‌دهد که مسیحیان باید مطیع حکام و مقامات باشند و این اطاعت را با انجام اعمال نیک با حالتی صلح‌آمیز و بدون افترا و تهمت نمایان سازند.

از سوی دیگر، مقامات حکومتی، اغلب مسیحیان را آزار می‌کردند زیرا ایشان انجیل را موعظه می‌کردند و به فقیران و درماندگان و مظلومان می‌رسیدند. بنابراین، کتاب مقدس می‌بایست خط روشنی بکشد میان مواردی که مسیحیان می‌بایست از مقامات حکومتی ناطاعتی کنند، و مواردی که می‌بایست اطاعت کنند. وفاداری فرد مسیحی به عیسی مسیح در شرایط خاصی مستلزم ناطاعتی از مقامات است، و در شرایطی دیگر، مستلزم اطاعت از آنان. ناطاعتی در اعمال ۴: ۱۹-۲۰ و ۵: ۲۹ شرح داده شده، و اطاعت در رومیان ۱۳: ۱-۷. به‌عنوان قانونی کلی، همه مسیحیان باید از مقامات حکومتی در هر چیزی که بر خلاف کتاب مقدس نیست اطاعت کنند. اما وقتی مقامات حکومتی از اقتدار خود فراتر می‌روند و از مسیحیان می‌خواهند که کارهایی را انجام دهند که خدا منع و نهی کرده، یا مسیحیان را از انجام کارهایی که خدا امر کرده منع شوند، در این موارد، مسیحیان باید از مقامات حکومتی ناطاعتی کنند. هر وقت که میان درخواستهای بشر و احکام خدا تناقضی باشد، در آن صورت، فرمایش پطرس رسول در اعمال ۵: ۲۹ باید مورد عمل قرار گیرد که فرمود: “ما دستور خدا را اطاعت می‌کنیم، نه دستور انسان را.”

سوال دوم- (۱۳: ۶-۷). “وظیفه فرد مسیحی در قبال مالیات چیست؟”

(S) اول. “مسیحیان باید به دولت مالیات بپردازند.”

مقامات حکومتی از آنجا که تمام وقت خود را صرف انجام وظیفه‌شان می‌کنند، نیاز دارند از نظر مالی حمایت شوند. ایشان باید بخورند و زندگی کنند. مقامات حکومتی برای رفاه مردم کار می‌کنند و وسایل تحصیل کودکان و بزرگسالان را فراهم می‌سازند، و عدالت را در دادگاهها به موقع اجرا می‌گذارند، و به امور شهر می‌پردازند، و برای همه این کارها نیاز به پول دارند. ایشان با جنایت و فساد مبارزه می‌کنند، متخلفان را در جامعه مجازات می‌کنند و نظم را در آن برقرار می‌سازند، و مسیحیان باید در این امر از ایشان حمایت مالی کنند. به این دلیل است که خدا به همه مردم، از جمله مسیحیان امر می‌کند که به مقامات حکومتی مالیات بپردازند. «مالیات» هم از اشخاص گرفته می‌شود، هم از دارایی (لوقا ۲۰: ۲۲-۲۵)؛ از واردات و صادرات نیز عوارضی دریافت می‌شود، یعنی از معاملات و دادوستدها. پرداخت مالیات و عوارض امری ظالمانه از سوی دولت نیست، بلکه شراکتی است ضروری و درست از سوی اتباع کشور در جهت حمایت از حکومت.

دوم- «مسیحیان باید حکومت را احترام کنند.» مسیحیان وظیفه دارند که نه فقط مالیات و عوارض بپردازند، بلکه حکومت را احترام کنند و آن را گرامی بدارند. مسیحیان باید به همه انسانها احترام بگذارند، و بدیهی است که مقامات حکومتی احترام خاص خود را دارند. مسیحیان باید مقامات حکومتی را، وقتی که ایشان وظایف خود را به خوبی انجام می‌دهند، احترام کنند. اما نه فقط شهروندان باید مقامات حکومتی را حمایت و احترام کنند، بلکه مقامات حکومتی نیز باید وظیفه خود را مطابق احکام و معیارهای الهی انجام دهند. مقامات حکومتی از قدرت و حقوق مطلق برخوردار نیستند، زیرا این قدرت و حقوق را از خدا دریافت داشته‌اند. و از آنجا که این وظایف نیکو را از خدا دریافت داشته‌اند، پس در خصوص نحوه انجام آنها به خدا پاسخگو هستند. در روز داوری نهایی، مقامات حکومتی نیز باید در خصوص نحوه انجام وظایف خود، به خدا حساب پس دهند. در روز داوری نهایی، همه مردم باید در این خصوص به خدا حساب پس دهند که چگونه مالیات و عوارض خود را پرداخته‌اند و چگونه به مقامات حکومتی احترام کرده‌اند. سؤال سوم- (۱۳: ۸-۱۰). «وظیفه فرد مسیحی در قبال همسایه‌اش چیست؟»

(T) رومیان ۱۳: ۸ می‌فرماید: «تمامی بدهی‌های خود را بپردازید تا به کسی مدیون نباشید. فقط خود را مدیون بدانید که مردم را محبت کنید. هرگز از محبت نمودن باز نایستید زیرا با محبت کردن به دیگران، در واقع از احکام الهی اطاعت کرده‌اید و خواست خدا را بجا آورده‌اید.» در این آیه تأکید بر بدهی‌های مالی نیست، بلکه آن بدهی که هر مسیحی دارد تا همسایه خود را محبت کند. این آیه تعلیم می‌دهد که محبت کردن به همسایه بخشی از تقدیس است.

اول- «محبت کردن به همسایه تعهدی دائمی برای مسیحیان است.» محبت بدهی‌ای به‌شمار نیامده که مسیحیان هنوز نپرداخته باشند. پولس به مسیحیان یادآوری می‌کند که محبت «وظیفه‌ای دائمی است.»

دوم- «محبت کردن به همسایه به معنی انجام دادن شریعت است.» برای همین است که می‌فرماید: «با محبت کردن به دیگران، در واقع از احکام الهی اطاعت کرده‌اید.» در این آیه، پولس عبارت «احکام الهی» یا «شریعت» را در معنای احکام اخلاقی خدا به‌کار می‌برد که در ده فرمان خلاصه شده است. در این آیات، پولس چهار مورد از ده فرمان را نقل قول می‌کند. این بدان معنا است که ده فرمان برای مسیحیان همیشه لازم‌الاجرا است. در آن نمونه‌هایی ارائه شده تا نشان دهد که محبت واقعی چیست. ده فرمان به مسیحیان تعلیم می‌دهد که چگونه زندگی‌ای خداپسندانه داشته باشند، یعنی چگونه بر پایه محبت زندگی کنند. در آیه ۱۰ می‌فرماید: «محبت تکمیل شریعت است»، یعنی اینکه بدون محبت، نمی‌توان شریعت را اجرا کرد. ده فرمان را نمی‌توان بدون محبت اجرا کرد. فقط از طریق محبت است که مسیحیان می‌توانند اقتضاهای الهی را که در احکامش مکشوف شده، اجرا کنند.

سوم- «محبت به همسایه به این معنی است که در حق او گناه نکنیم.» اکثر موارد ده فرمان به‌صورت منفی بیان شده است. می‌فرماید: «زنا مکن؛ قتل مکن؛ زردی مکن؛ طمع مکن.» اما حکم محبت به‌صورت مثبت است. می‌فرماید: «همسایه خود را محبت کن.» به این ترتیب، محبت کردن هم جنبه منفی دارد و هم جنبه مثبت: «وقتی محبت می‌کنیم، بعضی از کارهای خاص را انجام نمی‌دهیم؛ و گاهی محبت کردن انجام بعضی از کارهای خاص است.» عهدعتیق بر کارهایی تأکید می‌کند که ایمانداران نباید انجام دهند، و عهدجدید بر کارهایی که مسیحیان باید انجام دهند. محبت هیچگاه واقعی بودن گناه را نادیده نمی‌گیرد. فرد مسیحی نمی‌تواند عمداً در گناه زندگی کند و در ضمن، محبت نیز بکند. در اول تسالونیکیان ۵: ۲۲ آمده که محبت واقعی مسیحی سبب می‌شود که او از هر نوع بدی احتراز کند. رومیان ۱۳: ۱۰ می‌فرماید که محبت واقعی باعث می‌شود که فرد مسیحی به همسایه‌اش بدی نکند. محبت واقعی باعث می‌شود که شخص با همسایه خود درگیر هرزگی نشود. محبت واقعی به هیچ جنبه از زندگی همسایه لطمه وارد نمی‌آورد. محبت واقعی هیچ مالی را از همسایه نمی‌دزدد. و محبت واقعی حتی به فکر این نیز نمی‌افتد که در آرزوی چیزی باشد که متعلق به همسایه است. به این شکل، ده فرمان به شکل منفی است، زیرا هیچگاه واقعی بودن گناه را نادیده نمی‌گیرد. «محبت» در اول قرنثیان ۱۳: ۴-۶ نیز به شکل منفی و نهی بیان شده، زیرا هیچگاه واقعی بودن گناه را نادیده نمی‌گیرد.

چهارم- «محبت به همسایه یعنی اینکه در راه او قدمی مثبت بر داریم.» کلام خدا می‌فرماید: «همسایه خود را چون خویشتن محبت نما.» این یک امر است و به شکل مثبت بیان شده. محبت نه فقط از امور منفی نظیر گناه احتراز می‌کند، بلکه فعالانه حکم را در جهت عکس در می‌آورد تا امور مثبت را انجام دهد. برای مثال، محبت، فعالانه همسایه را از هر نوع هرزگی محافظت می‌کند. محبت، فعالانه رفاه جسمانی و احساسی و اجتماعی و فکری و روحانی همسایه را تحکیم می‌بخشد. محبت، فعالانه اموال همسایه را مورد احترام و حمایت قرار می‌دهد. و محبت، فعالانه به آنچه که همسایه دارد یا انجام می‌دهد ارج می‌نهد و از آن شادمان می‌شود. محبت نه فقط به همسایه لطمه نمی‌زند، بلکه فعالانه هر نوع نیکی را در حق همسایه به‌جا می‌آورد.

سؤال ۴- (۱۳: ۱۱-۱۴). «وظیفه فرد مسیحی در قبال عرصه‌های تاریکی و نور چیست؟»

(S) اول "مسیحیان وظیفه دارند زمانی را که در آن زندگی می‌کنند، بشناسند."

رومیان ۱۳: ۱۱ می‌فرماید: "وقت را می‌دانید." واژه "وقت" در اینجا اشاره دارد به "زمان حاضر در پرتو رویدادهای آخر زمان." این امر سبب می‌شود که به زمان حاضر نگاه کنیم و بدانیم که شتابان به سوی بازگشت مسیح، و داوری نهایی، و احیای همه چیز بر روی زمین در حرکت است. و رومیان ۱۳: ۱۲ می‌فرماید: "شب به پایان خود رسیده و روز نزدیک است." منظور از "روز" در اینجا اشاره به روز داوری است.

دوم "مسیحیان وظیفه دارند هر چه را که مربوط به تاریکی است از تن بیرون کنند و هر آنچه را که مربوط به نور است در بر کنند."

کتاب مقدس می‌فرماید که "عصر حاضر" که پیش از "عالم یا عصر آینده" قرار دارد، شریر است. بنابراین، مسیحیان باید به عصر حاضر در پرتو عصر آینده نگاه کنند و زندگی مقدسی داشته باشند. رومیان ۱۳: ۱۲ می‌فرماید: "اعمال گناه‌آلود تاریکی را کنار گذارده، در نور خدا زندگی پاک و مقدسی را در پیش گیرید." فرد مسیحی به این علت می‌خواهد در تقدیس رشد کند که به بازگشت عیسی مسیح اعتقاد دارد. همین حقیقت در افسسیان ۴: ۲۴ اینچنین بیان شده: "این طبیعت نو را که به صورت خداست، بپوشید." لذا مطابق تیطوس ۲: ۱۲-۱۳، ما مسیحیان باید "از زندگی بی‌بند و بار و خوش‌گذرانی‌های گناه‌آلود دست بکشیم و زندگی پاک و خداپسندانه‌ای در این دنیا داشته باشیم. اگر چنین زندگی کنیم، می‌توانیم با امید و اشتیاق، منتظر روز مبارکی باشیم که در آن، خدای بزرگ و نجات‌دهنده‌مان عیسی مسیح با شکوه و جلال ظاهر خواهد شد."

(T) قدمهای چهارم و پنجم. کاربرد و دعا

بعد از تبادل نظر با یکدیگر و تهیه فهرستی از "کاربردهای امکان پذیر"، فکر کنید خدا می‌خواهد کدامیک از کاربردهای امکان پذیر را به "کاربردهای شخصی" تبدیل کنید. سپس به نوبت در باره یک حقیقت که خدا از رومیان ۱۳: ۱-۱۴ به شما آموخته، دعا کنید.

(S) تکلیف برای هفته آینده

اول. در یک مشارکت خانگی که در آن بررسی کتاب مقدس انجام می‌شود شرکت کنید. از روش "پنج قدم" بررسی کتاب مقدس استفاده کرده و خود را برای بررسی رومیان فصل ۱۴، آماده کنید.

دوم. کتابهای دستورعمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.